

כעס, התרסה, חוסן; לאיש אין זכות להגביל את ישראל בריסוק איראן

08.03.2026 | וינברג מ' written by

מי רשאי להכתיב לישראל כיצד עליה להגן על עצמה מפני נשק גרעיני איראני, תוכנית הטילים הבליסטיים של איראן וצבאות השליחים האזוריים שלה?

האם זו ממשלת בריטניה המתחמקת, שנטייתה המיידית עם פתיחת מבצעי "שאגת הארי" ו"זעם אפי" השבוע הייתה לקרוא ל"דה-אסקלציה" ול"חזרה לתהליך דיפלומטי"?

לאורך כל השבוע שידר ראש הממשלה קיר סטארמר רפיסות. גם כאשר איראן תקפה בסיס צבאי בריטי בקפריסין וכיוונה מתקפות לעבר מדינות ערביות במפרץ, הוא התעקש כי בריטניה תפעל רק ב"פעולות הגנתיות" לטובת "מדינות שלא היו מעורבות קודם לכן בסכסוך" ו"לא היו מעורבות בלחימה מלכתחילה". במילים אחרות, תוך החרגה מפורשת של כל הגנה על ארצות הברית ועל ישראל.

ברכיבה על שני הנמרים התאומים של השנאה האסלאמית והשמאלנית לישראל, סטארמר אף שלל תחילה מארצות הברית את השימוש בבסיס האווירי האסטרטגי באי דייגו גרסיה.

האם זו ממשלת צרפת, שהטיפה השבוע בפומפוזיות על "המשפט הבינלאומי" כדי להרחיק עצמה מארצות הברית ומישראל?

הרי הכול יודעים כי המשפט הבינלאומי הוא מנגנון גמיש ומלאכותי, כלי מפוברק שמונף בעיקר כדי לבודד את ישראל ולסרס אותה. המשפט הבינלאומי לא עשה מאומה כדי לבלום את התקדמותה ההגמונית של איראן ואת מתקפותיה נגד ישראל ובעלות בריתה המערביות במשך חמישים השנים האחרונות, כולל המתקפות באמצעות שליחי טרור שונים, ובהם חיזבאללה, חמאס, החות'ים, הטליבאן ומיליציות שיעיות בעיראק ובאפגניסטן.

ה"סדר הבינלאומי המבוסס על חוק", כביכול, התעלם מן העובדה שסכסוך מזוין בינלאומי כבר קיים זה זמן רב בין איראן, ארצות הברית וישראל § סכסוך שמקורו בהכרזתו של האייתוללה חומייני בשנת 1979 על "מוות לאמריקה ולישראל".

אותו "סדר בינלאומי" המדומיין המבוסס על "חוק" העלים עין גם מאספקת תחמושת איראנית לרוסיה לשימוש נגד אינטרסים המזוהים עם המערב, מפעולות החבלה הימיות שלה בים האדום באמצעות שליחיה החות'ים, מפעולות הטרור שלה בארבע יבשות, ומעוד ועוד.

אך השבוע, במפגן גדול של מאצ'ואיזם צבאי, שלח נשיא צרפת עמנואל מקרון נושאת מטוסים למזרח הים התיכון כדי "להגן על לבנון", כביכול. למרבה הצער, אין זה אלא ניסיון צרפתי יהיר

להתערב במבצעי ישראל נגד חיזבאללה.

זו אותה צרפת, כמובן, שמעולם לא ידעה להגן על גבולותיה שלה [?] לא מפני פלישת הנאצים ולא מפני הסתננות אסלאמיסטית; אותו מקרון שניסה לכפות על ישראל מדינה פלסטינית עוינת ובלתי נשלטת [?] גם לאחר 7 באוקטובר.

האם זה האיחוד האירופי, שבמשך שנים לא עשה דבר מלבד לרטון על שימוש ב"כוח בלתי מידתי" מצד ישראל?

זהו אותו איחוד אירופי שמעולם לא מצא את האומץ להגדיר את משמרות המהפכה האיראניים כארגון טרור, ושחבריו משתחווים בהכנעה לפני האייתוללות האיראניים בחיפוש אחר חוזים מסחריים.

אלו אותן מדינות אירופיות עוינות שממשיכות להתערב באופן בלתי מידתי לטובת הפלסטינים במאבקם עם ישראל באמצעות סכומי סיוע אדירים המממנים טרוריסטים ומממנים ארגונים לא-ממשלתיים עוינים; שבונות התנחלויות בלתי חוקיות באזור C עבור פולשים פלסטינים; ושמקדמות החלטה אנטי-ישראלית אחר החלטה בפורומים בינלאומיים [?] לרבות נוסחים הכופרים בהיסטוריה היהודית בירושלים.

ואולי זהו הדיקטטור הטורקי, האסלאמיסט הרדיקלי והאנטישמי רג'פ טאיפ ארדואן שיש לו "זכות" לבקר ולאיים על ישראל?

זהו אותו ארדואן שכלא עשרות אלפי אקדמאים, שופטים, עיתונאים וגנרלים טורקים שהעזו למתוח ביקורת על משטרו; אותו ארדואן שמארח בגלוי בבירתו את מפקדת הטרור המבצעית של חמאס; ואשר נפגש בפומבי שוב ושוב עם האייתוללה חמינאי מאיראן (שזה האחרון, ברוך ד', בדיוק הלך לעולמו).

זהו אותו מנהיג טורקי המבקש כעת לבלוע חלקים מסוריה, מעיראק ומאיראן ולשחוט את הכורדים האמיצים.

או שמא על ישראל לקבל ביקורת מקמלה האריס, שבמהלך שנתיים של מאבק קיומי מצד ישראל נגד יחידות האינזצגרופן של חמאס, הנתמכות בידי איראן, דאגה בעיקר לנשים פלסטיניות. (האם יש להן תחבושות היגיניות? היא שאלה.)

השבוע הכריזה המועמדת לשעבר של המפלגה הדמוקרטית לנשיאות ארצות הברית על התנגדותה הנחרצת ל"מלחמת שינוי משטר באיראן", המשיכה להתלונן על "ההימור המסוכן והבלתי נחוץ של טראמפ בחיי אמריקנים, שגם מסכן את היציבות באזור ואת מעמדנו בעולם", וכינתה את המלחמה "פזיזות המתחפשת לנחישות".

לומר שהצהרה זו מעוררת סלידה בקרב רוב הישראלים [?] ושדווקא משום כך הם מודים על כך

שאישיות זו לא נבחרה לנשיאות ארצות הברית [2] זו תהיה לשון ההמעטה של המאה.

ומה באשר למועצת הביטחון של האו"ם, שלא מצאה דרך לעשות דבר בנוגע לטבח הנמשך חמש עשרה שנה בסוריה, או בנוגע לחתרנות האיראנית המתמשכת מזה חמישה עשורים ברחבי המזרח התיכון, ושחגגה כהישג גדול את העסקה האסונית של אובמה עם איראן?

זוהי אותה מועצת ביטחון שעדיין לא גינתה את פלישת חמאס לישראל ב-7 באוקטובר, אך ניסתה תריסר פעמים לגנות את ישראל על חסימת חדירת חמאס ועל יציאה למתקפת נגד.

***

ההעזה והצביעות של מבקרים כאלה פשוט מדהימים. לאיש מהם אין זכות לבקר את פעולות ההגנה של ישראל נגד חמאס או את מבצעה ההתקפיים-הגנתיים נגד איראן.

ישראל אינה צריכה להתנצל על שאיפתה למחות את חמאס מעזה, תהא דרגת ההרס הנדרשת אשר תהא; ואינה צריכה להביע חרטה על הריסת מתקני הגרעין והטילים של איראן, על חיסול מנהיגי שלטון האייתולות ועל ניסיון להצית שינוי משטר.

נוכח הקרבה ליום הזיכרון לשואה ולגבורה, בעוד שישה שבועות, עולים בהכרח תקדימים היסטוריים על הדעת [2] דבר שרק מחזק את זעמם של הישראלים ואת נטייתם להתריס מול הגינויים הבינלאומיים.

הקהילייה הדיפלומטית העולמית עמדה מנגד בעוד היטלר מתחזק ומתחיל לרדוף את יהודי גרמניה; היא לא עשתה כמעט דבר במהלך המלחמה גם כאשר קווי המתאר של משטר ההשמדה הנאצי נגד היהודים נעשו ברורים; היא לא הפציצה את מסילות הברזל לאושוויץ, ועוד. מבחינה דיפלומטית, העולם כשל כישלון מוסרי כלפי העם היהודי.

כיום, כאמור, הפך האו"ם למפיץ הגדול ביותר של דה-לגיטימציה אנטי-יהודית ואנטי-ישראלית. מועצת הביטחון טרודה זמן רב יותר בהתחלות בנייה ישראליות ביו"ש מאשר באיומי השמדה על ישראל.

במצב העגום הזה, העם היהודי ומדינת ישראל אינם חייבים לעולם דבר מבחינה דיפלומטית. באופן כללי, לאומות העולם אין זכות מוסרית לומר לישראל מה לעשות [2] לא כיצד לעצב את דוקטרינות הביטחון שלה, לא כיצד לנהל את מערכותיה הצבאיות, ולא היכן לשרטט את גבולותיה.

פוליטיקאים יומרניים מספרד, מצרפת ומבריטניה [2] ומנהיגי עולם ערמומיים ובלתי כנים אחרים, לרבות מרוסיה ומסין [2] צריכים לגשת אלינו בענווה רבה כאשר הם באים לדון ברווחתה הדיפלומטית של ישראל, עוד בטרם ינסו להכתיב את תנאי עתידה הביטחוני או לבקר את פעולותיה הצבאיות.

לאחר שטעו כל כך בתקוותיהם הנאיביות בנוגע להסכמי אוסלו, לאביב הערבי ול-JCPOA (הסכם הגרעין של אובמה עם איראן), ראוי שייתנו לישראל ליהנות מחזקת הספק כאשר ירושלים חשה צורך לפעול בנחישות בזירה הביטחונית או בזהירות בזירה הדיפלומטית. ובעוד אנו עוסקים בכך, זה הזמן והמקום להזכיר למוחות הגדולים של "הקהילייה הבינלאומית" כי היהודים אינם זרים במולדת אבותיהם; כי ישראל אינה כוח כובש בפסגות ההרים המקראיות או בירושלים. הכרזה על ריבונות ישראלית ביהודה ושומרון מוצדקת וקרובה, והישראלים יעמדו בגאווה נגד כל גינוי בינלאומי מרושע שיבוא בעקבותיה.

***

לבסוף, אי אפשר להתעלם מן הקשר בין חג הפורים למלחמה הנוכחית. סיפור פורים, שסופר מחדש באמצעות מגילת אסתר בקהילות יהודיות ברחבי העולם בשבוע האחרון, מרמז כי מעבר לתככים של חצרות מלוכה, מאחורי הפוליטיקה של מועצת שורא או מועצת ביטחון או קרמלין פועלת יד נסתרת מגבוה.

ולכן, מעל ומעבר לשחקנים המאיימים סביב ישראל מימי המן בפרס העתיקה ועד האייתוללות של איראן השיעית, ומעמלק של ספר שמות ועד ה"אינטליגנציה" הפרועה והווקית האנטי-יהודית והאנטי-ישראלית של המערב בן-זמננו יש אלוקים מעורב ואכפתי. והוא פועל להגן על העם היהודי.

אכן, הקשת הרחבה של ההיסטוריה היהודית היא שיעור מתמשך נגד רעותיהן של דיקטטורות אכזריות, משטרים טוטליטריים ואימפריות יהירות. מן הדיכוי המשתמע מסיפור מגדל בבל ועד לעבדות מצרים הפרעונית, ומאחשוורוש ועד נבוכדנצר התנ"ך מותח ביקורת על פוליטיקה של כוח מוחלט ועל נטייתם של רודנים לשלוט בעם היהודי.

אף אחת מן האימפריות הללו לא החזיקה מעמד זמן רב. ואף אחד מן השחקנים המרושעים הללו לא הצליח להשמיד את הגוף הפיזי ואת רוח העמידה של העם היהודי.

לפיכך, שאיפותיה של איראן לאימפריה אסלאמית עולמית הן חולפות, וכך גם היומרות לכוח של "פרוגרסיבים" רדיקליים בבריתות אדומות-ירוקות, המסתערים כיום על ישראל. הם לא ינצחו.

פורסם ב-JDN, בתאריך 8 במרץ, 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.